

Zaměřeno na Království

Roč. 24 č. 8

Anthony Buzzard, editor

Květen, 2022

Soudní dvůr zahájí jednání

Daniel 7:26-28

Tracy Zhykhovich, Minnesota

Z nedávné teologické konference

Často zanedbáváme skutečnost přicházejícího Božího království. Jednoho dne se sejde soud a království (země) tohoto světa budou souzeny a stanou se Královstvím našeho Pána Ježíše Krista a svatých. Ježíš obdrží veškerou moc a Boží vláda bude nad celou zemí. Toto pozemské království nebude nikdy zničeno. O 1000 let později bude předáno Otcí, aby Bůh mohl být vším ve všem, a pak už nebude žádná bolest, utrpení ani smrt (1 Kor 15, Zj 21).

V celém Písmu vidíme, že slibem, odměnou a naší nadějí je Boží království **na zemi**. Bůh přece stvořil zemi a stvořil lidstvo, aby na ní žilo (Ž 115:16). Osud a určení lidstva se od té doby nezměnily (viz Ž 37:9, 11, 18, 22, 29, 34).

Abrahamovi byla země slíbena, ale nedostal ji. Davidovi byl slíben dědic trůnu na věčné časy. Ježíš nám řekl, že mírní zdědí zemi. (Mat. 5:5).

Pánova modlitba, kterou se mnozí modlí každou neděli, je přece jasná: "Přijď království tvé jako v nebi, tak i **na zemi**." Ježíš se vrací na zem, aby rozdrtil království tohoto světa a z Jeruzaléma nastolil království svého Otce nad celou zemí. Boží vůle se nyní neděje na zemi tak, jak je v nebi. Nebyla splněna, když tu byl Ježíš, a není splněna ani nyní. Bude splněna teprve tehdy, až Ježíš přijde na konci současného zlého věku (viz Skutky 17:31).

Na rozdíl od populární "křesťanské" písně "teď nebudujeme Jeho království" a ani bychom se o to neměli snažit. Naší prací je hlásat Boží království a získávat lidi, kteří budou spolu s Ježíšem manažery Království, až Ježíš přijde.

Hebreům 2:7-9 říká, že "lidé byli učiněni o něco nižší než andělé, ale Bůh je korunoval slávou a ctí a všechno jim položil pod nohy. Tím, že jim Bůh všechno podřídil, neponechal nic, co by jim

nebylo podřízeno. **V současné době však nevidíme, že by jim bylo podřízeno** všechno, ale vidíme Ježíše, který byl na chvíli učiněn nižším než andělé, nyní korunovaného slávou a ctí, protože vytrpěl smrt."

Ježíš byl vyvýšen a korunován slávou a všechno mu bylo položeno pod nohy, to znamená, že **bylo prohlášeno, aby mu bylo položeno pod nohy**, ale v tuto chvíli mu není všechno podřízeno. Žalm 110:1 říká, že stále čeká v nebi, až se jeho nepřátelé stanou podnoží jeho nohou. A v 1. Korintským 15 je řečeno, že si musí všechno podložit pod nohy, včetně smrti, což se stane až po velkém soudu u bílého trůnu (Zj 20:14), a pak předá království Otcí, takže Bůh bude nade vším (1. Korintským 15:24-28).

Než Adam a Eva zhřešili, žili pod Boží vládou. Jakmile neuposlechli a zhřešili, vzali tuto vládu pro sebe a nasadili si sami korunu na hlavu.

Tehdy Izrael jako vyvolený národ odmítl Boha jako svého krále a chtěl být jako zbytek světa a mít pozemského krále. A tak dnes celému lidstvu vládnou smrtelní, nespravedliví, sobečtí a po moci toužící vůdci.

Mesiáš, člověk jako my, byl předpovězen už v době, kdy Bůh proklel Satana v zahradě. V průběhu let zjevoval další informace o tom, kdo tento člověk bude, až byl Bohem vyvolený a pomazaný lidský Mesiáš zplozen a narozen (Mt 1:20; Lk 1:35).

Daniel napsal, že na konci tohoto věku "skála", kterou nevytesaly lidské ruce, rozdrť všechny ostatní vlády a bude vládnout navždy (Dan 2:35). Touto "skálou" je Ježíš z Nazareta, člověk Mesiáš, který rozdrť každou moc na zemi.

Ježíš je nyní nesmrtelný, a to mu umožňuje usednout na Davidův trůn navždy. Dnes však svět Ježíšovi poddán není a v Jeruzalémě žádný král na trůnu není - všechny národy ovládají jen zlé vlády, některé horší než jiné. Možná z nich brzy vzejde Antikrist a bude vládnout světu (2 Tes 2:4-9).

Daniel 7:27: Reset světa

Jednoho dne se však "sejde soud a jeho vládnoucí instance bude odstraněna - navždy zničena a zrušena!" (Dan 7:26). To znamená, že Antikristova vládnoucí moc bude zrušena. Bude posledním smrtelným "králem", který bude vládnout národům.

"Tehdy bude lidem svatých Nejvyššího vydáno království, moc a velikost království pod celým nebem. [To je tak prosté! Svatí, Boží lid, dostanou do rukou všechny národy na zemi!"]. Boží království je věčné království; všechny vrchnosti jim budou sloužit a poslouchat je. To je závěr!" (Dan 7:27-28). Takto příběh končí, nebo vlastně začíná!

V Danielovi 7:28 se píše, že když to Daniel uslyšel, myšlenky ho velmi znepokojily a z tváře se mu vytratila barva. Zajímalo by mě, zda dnešní křesťané berou toto proroctví stejně vážně jako Daniel?

Daniel 7:21-22 vysvětluje, že zatímco Daniel přihlížel, "roh začal válčit proti svatým a porážel je, dokud nepřišel Starý dnů a nevynesl soud ve prospěch svatých Nejvyššího. **Pak nastal čas, aby se svatí zmocnili království**".

Tím se konečně naplňuje list Hebreům 2. V té době bude všechno, včetně národů, podřízeno Ježíši a svatým! Místo se nemění! Jedinou změnou je to, kdo bude vládnout, nikoli to, kde kdo bude vládnout.

V té době se svatí zmocní království na zemi a nastolí jedno království, které bude vládnout celé zemi, všem národům. Vláda Božího království prostřednictvím jeho zástupce, jeho pomazaného Mesiáše, Ježíše, a svatých bude počátkem nového království na zemi, jediného univerzálního království, skutečně nového světového řádu! Ježíšovi nepřátelé se stanou podnoží jeho nohou a on bude vládnout jménem Otce. "Svatí Nejvyššího obdrží království a ujmou se vlády nad královstvím na věky věků" (Dan 7:18).

Než k tomu však dojde, bude země "pošlapávána a drcena", "svatí Nejvyššího budou neustále sužováni" a na 3½ roku budou vydáni do rukou Antikrista (Dan 7,25). "Je-li někdo určen k zajetí, do zajetí půjde. Má-li být někdo zabit mečem, mečem musí být zabit. To vyžaduje od svatých pevnou vytrvalost a víru" (Zj 13:10).

Ale buďte stateční! Soud bude svolán a vládnoucí autorita Antikrista a všech světských vlád bude odstraněna - zničena a navždy zrušena! *Alelujah, Amen!*

"Tehdy bude lidem svatých Nejvyššího vydáno království, moc a velikost království **pod celým nebem**. Jejich království je věčné království; všechny autority jim budou sloužit a poslouchat je" (Dan 7:27). Opět platí, že toto Království je na zemi a Ježíš se svatými bude vládnout neboli spravovat "pod celým nebem", nikoli zavěšen "nad" zemí nebo "v nebi". Tato vláda Království je skutečným a na věčné časy znovu nastaveným světovým politickým a ekonomickým systémem.

Staň se tvá vůle na zemi

Daniel viděl, jak se to všechno děje **na zemi**. I Jan ve Zjevení, ačkoli občas viděl věci v duchu v nebi jako na filmovém plátně, jsou to události, které se v budoucnu stanou **na zemi**.

Ježíš řekl, že mírní **zdědí zemi** (Mt 5:5), a my se modlíme: "Přijď království tvé na zem!" Modlíme se za to, aby Boží království, tedy jeho vláda, která je nyní v nebi, konečně přišla i na zem. Modlitba prosí Otce, aby jeho vláda byla na zemi, což znamená nad všemi národy, které jsou na zemi.

Na rozdíl od Izraele, který si místo JHVH zvolil krále, křesťan se modlí za to, aby JHVH byl nejvyšším vládcem, ne za současné vládnoucí autority, které jsou chamtivými, násilnickými a po moci toužícími vůdci. V žádném případě se "přijď království tvé" nestane z ničeho nic královstvím nad zemí nebo v nebi, nebo před návratem Mesiáše Ježíše

Křesťanům nebylo řečeno, aby toto království zaváděli; bylo jim řečeno, aby ho zvěstovali a oznamovali, jak to dělal Ježíš (Lukáš 4:43). Naším záměrem či cílem dnes nemůže být snažit se toto Království nastolit nebo přimět vlády tohoto světa, aby spravedlivě vládly lidem či zemím, jak to udělá pouze Ježíš, až přijde a stane se Králem.

Ježíš nevládne z nebe, ani ještě neusedl na trůn jako král na zemi. Ve skutečnosti stále čeká na svůj příchod na zem, aby v té době položil všechny své nepřátele pod své nohy.

Jak již bylo řečeno, Mesiášovi následovníci mohou a měli by žít a praktikovat životní styl Království již dnes. Jsme ve výcviku a dostali jsme úkol, který máme plnit, jak vidíme v podobenství o pánovi, který odešel na nějaký čas poté, co dal svým služebníkům "talenty", aby je používali. Těmito talenty může být cokoli, co nám bylo dáno. Podstatné je, že náš život a vše, čím jsme byli obdarováni, je to, co nám dal a z čeho budeme muset skládat účty. To, co máme, a svůj život musíme investovat do produktivní

činnosti pro Mistra v Království. Je nebezpečné pohřbívat to, co nám bylo dáno nebo jen na tom sedět!

Naše pověření a připravená postavení

V Lukášově evangeliu 4:43 jim Ježíš řekl, že musí hlásat radostnou zvěst o Božím království i v ostatních městech, protože k tomu byl poslán. Ježíš byl poslán nebo pověřen Bohem, aby lidem řekl o nadcházející Boží vládě, o jeho vládě na zemi, o tom, jaká bude a jak lze získat občanství.

Toto království bylo označováno jako království Boží nebo Království nebeské, nikdy však jako království v nebi. Dokonce ani verš, kterým mnozí rádi argumentují, kde Ježíš říká, že nám jde připravit místo (Jan 14:2-3), neříká, že toto místo zůstává v nebi. Ve skutečnosti, pokud se zde mluví o Novém Jeruzalémě (Zj 21:1-5), i ten, stejně jako Ježíš, sestupuje z nebe na zem. Jan 14:1-3: "Ať se vaše srdce netrápí. Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Jinak bych vám to byl řekl, protože odcházím, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, **zase přijdu** a vezmu si vás k sobě, abyste i **vy byli tam, kde jsem já.**" Ježíš neuvedl žádné další podrobnosti o tomto "místě", které nám hodlá připravit. Z jeho neustálého učení o budoucím Království však víme, že budeme mít svá místa na zemi.

Jakub a Jan se v Markově evangeliu 10:40 ptali na místa či pozice připravené pro věřící v nadcházejícím Království, ale Ježíš jim odpověděl: "Sedět po mé pravici nebo levici není moje věc. Je to pro ty, pro které je to připraveno." I když jsou tato místa "připravena" v nebi, Ježíš ani Jakub a Jan se nikdy nezabývali myšlenkou, že by tato místa byla někde jinde než v Království na zemi.

Hlavní nadějí je, že tam, kde bude Ježíš, budeme i my. Když čteme zbytek Písma, vidíme, že Ježíš bude na zemi. Zachariáš 14:4 říká, že jeho nohy budou stát na Olivové hoře. Ježíš je zde představitelem JHWH jako jeho zástupce.

Jestliže Všemohoucí Bůh pověřil Ježíše kázáním a učením o nadcházejícím Království, které vedlo k jeho konečné oběti, neměli bychom i my přinášet stejné poselství a nadějí? Toto poselství o Boží vládě, která bude konečně spravována nad

všemi národy na zemi, je nadějí těch samých národů. Konečně bude existovat vláda, která bude mít na paměti zájmy svých občanů a která bude vládnout skutečně spravedlivě (Iz 32:1).

Království a kněží

Zjevení 5:9-10 říká, že "Ježíš byl zabit a za cenu své krve získal pro Boha lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a zemí. Ustanovil je za království a kněze, aby sloužili našemu Bohu, a budou vládnout **na zemi.**"

Znovu připomínáme, že toto království kněží vládnoucích národům nastane po Velkém soužení a Armagedonu, které se rovněž odehraje **na zemi!**

Je důležité pochopit roli kněží. Nejde o přinášení obětí v chrámu. Ve 2. Paralipomenon 17:3-10 jsou kněží posíláni a vyučují po celém Judsku a berou s sebou svitek Pánova zákona. Cestovali po všech judských městech a učili lid. Bylo to poté, co se nový král zbavil veškerého modlářství a špatných praktik.

Ježíš přemůže a zničí Antikrista, který se postavil jako Bůh nad celou zemí (2 Tes 2:8). Modlářství a ohavnost, která způsobila zpusťování, budou vyřaty a zničeny. V té době budou svatí vládnout s Ježíšem a podle mého mínění budeme jako jeho kněžské království posláni učit smrtelníky o Pánově zákoně a spravovat jedno, pět nebo deset měst.

Daniel 12

V Danielovi 12:8 Daniel řekl, že slyšel, ale nerozuměl. Řekl tedy: "Pane můj, co se stane po těchto věcech?" Anděl odpověděl: "Jdi, Danieli. Neboť tyto věci jsou uzavřeny a zapečetěny až do času konce." (Vidíme však, že v těchto posledních dnech, od doby Ježíšova vzkříšení, bylo zjeveno více. Ve Zjevení Janovi zjevil mnohem více informací!)

Danielovi bylo řečeno, že "mnozí budou čištění, očištění a zušlechtění, ale zlí budou dál zlí. Nikdo z těch zlých nepochopí, ačkoli moudří pochopí" (Dan 12:10).

Anděl pak Danielovi říká, že "od doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a nastolena ohavnost, která způsobuje zpusťování, uplyne 1290 dní. Blahoslavený je ten, kdo čeká a dosáhne těch 1335 dní. Ty však jdi svou cestou až do konce. Odpočineš si a pak na konci dnů povstaneš, abys dostal, co ti bylo přiděleno, své dědictví" (Dan 12:11-13). Danielovou nadějí bylo vzkříšení a naší nadějí je také vzkříšení.

Božím plánem od stvoření byla naděje na vzkříšení. Lidé žijí na zemi. Zemřou a vrátí se do země. Pak jsou vzkříšeni a buď obdrží svou odměnu a dědictví, *zemi a nesmrtelnost*, nebo budou odsouzeni a zničeni a jejich památka bude zapomenuta.

Daniel 2

Daniel 2:42-45 nám říká, že poslední fáze současného světského království na zemi v době blízké konci tohoto věku budou zčásti silné a zčásti křehké. Jako železo smíchané s mokrou hlinou, tak budou lidé smícháni jeden s druhým, aniž by k sobě přilnuli.

"Ve dnech těch posledních králů [kteří ovládají zemi na zemi] vzbudí Bůh nebes věčné království [místo současných dočasných království, která jsou na zemi], které nebude zničeno, a království, které nebude přenecháno jinému lidu [ne proto, že je v nebi, ale proto, že je to Boží království pro Boží lid]." (Dan 2:44)

Rozbije je na kusy a způsobí zánik všech těchto světských království. Na rozdíl od nich však Boží království bude trvat navěky. Při výkladu království mu Daniel řekl, že "viděl kámen, který byl vytesán z hory, ale ne lidskou rukou; rozbil železo, bronz, hlinu, stříbro a zlato na kusy. Velký Bůh králi oznámil, co se stane v budoucnosti. **Ten sen je jistý a jeho výklad spolehlivý**" (Dan 2:45).

Dvě vzkříšení

Po tisícileté vládě, kdy proběhne soud u bílého trůnu, budou mrtví, kteří nebyli vzkříšeni při Ježíšově návratu, vzkříšeni z hrobů na zemi; nebudou povoláni zpět z nebe a není řečeno, že do nich byla vrácena jejich "duše". Stanou se opět živými dušemi, stejně jako Bůh stvořil Adama z prachu země, a budou souzeni. Některým bude udělena nesmrtelnost, jako ji dříve obdrželi ti, kteří se vrátili, když se Ježíš vrátil, a jiní budou odsouzeni ke zkáze.

Ve Zjevení 20:13 se píše, že "moře vydalo mrtvé, kteří v něm byli, a smrt a Hádes vydaly mrtvé, kteří v nich byli, a každý byl souzen podle svých skutků". Je jasné, že mrtví, všichni, kdo zemřeli a byli v moři nebo v hrobech, vystoupili z moře a z hrobů. *Vystoupili ze země, nikoli z nebe*. Dokon-

ce vidíme, že v té době sestoupí z nebe na zem Nový Jeruzalém a sám Bůh se ubytuje u nás; my k němu nejdeme (Zj 21:2-3; 22:18-19). Jeho příbytek bude zde a on bude "přebývat" s námi; "rozbije svůj stan" a bude s námi žít v nerušeném společenství.

Jan 5:28-29 říká: "Nedivte se tomu, protože přichází čas, kdy všichni, kdo jsou v hrobech, uslyší jeho hlas a vyjdou [vyjdou z hrobů, probudí se! Nevrátí se z nebe] - ti, kdo konali dobro, ke vzkříšení, jehož výsledkem bude život, a ti, kdo konali zlo, ke vzkříšení, jehož výsledkem bude soud."

Klíčem je vzkříšení! Pokud neexistuje vzkříšení, neexistuje ani život po smrti. My bychom prostě zůstali mrtví, stejně jako Ježíš. (1 Kor 15). A život po smrti, nebo ještě lépe oživení po smrti, nastane až při Ježíšově návratu, což je při prvním vzkříšení, nebo při vzkříšení soudu, při Velkém bílém trůnu. *Všichni lidé, kteří kdy žili, se vrátí k životu při jednom z těchto vzkříšení.*

Jan 5:28-29 se podobá Danielovi 12:2: "Mnozí z těch, kdo spí v prachu, se probudí - jedni k životu budoucího věku, druzí k hanbě a opovržení."

Tyto dva verše jsou zkrácenou verzí. Jsou přehledem toho, co se stane, a jednoduše konstatují, že všichni budou vzkříšeni. Někteří obdrží život a jiní budou navždy potrestáni a zničeni. Neuvádějí časový rámec ani nenaznačují, že dojde pouze k jednomu vzkříšení, kdy se to vše odehraje najednou. Zjevení jasně hovoří o **dvou** vzkříšeních a shoduje se s prvním vzkříšením, o kterém mluvil Ježíš ve 24. kapitole Matoušova evangelia.

Lidé a národy

Micheáš 4 mluví o budoucích dnech, kdy "lidé a národy budou vystupovat na horu JHVH pro poučení a soudy" (aby urovnali spory). "Meče se promění v radlice a kopí v háky na prořezávání. Národy nebudou používat zbraně proti jiným národům a nebudou se již cvičit ve válce." **Život bude zcela jiný**, ale život bude stále zde na zemi.

"Každý bude sedět pod svou vinnou révou nebo pod svým fíkovníkem beze strachu. [Neříká se tam, že každý dostane svůj vlastní oblak!] Pán nebeských vojsk to nařídil!" (Mich 4:2-4).

Všemohoucí Bůh, Stvořitel nebe a země a všeho, co je na nich, rozhodl, že tato země bude obnovena a zrenovována a že na ní budou žít lidé a vládnout jí, jak to od počátku zamýšlel (Gn 1:28; Zj 21).

Zdědit svět

Nadějí lidstva je **zdědit svět**. Slib byl dán Abrahamovi a jeho potomkům a věřící jsou jeho potomky skrze Ježíše. Tento slib zdědit svět nepřijde prostřednictvím vojenské síly nebo bohatých vládců; bude naplněn skrze spravedlnost, která přichází skrze víru (Řím 4:13).

Vlády a vůdci světa odmítli naslouchat a poslouchat Toho, kdo jim dal autoritu, Toho, kdo jim dovolil prozatím vládnout této planetě.

Buďte však povzbuzeni a vezte, že "soud se sejde a vládnoucí autorita světa bude odstraněna – navždy zničena a zrušena! V té době bude království, autorita a velikost království pod celým nebem vydána lidu svatých Nejvyššího a Boží království bude věčným královstvím; všechny autority jim budou sloužit a budou je poslouchat. To je závěr věci!" (Dan 7:26-28).

"Žezlo zlých nezůstane nad krajem přiděleným spravedlivým" (Žalm 125,3, NIV).

"Jakože jsem živ, celá země bude naplněna slávou PÁNA" (Num 14,21).

"Celá země je v klidu a tichu, propuká v jásot" (Iz 14,7).

Přezkoumání křesťanského dodržování Tóry

Carlos Xavier

Obecný křesťanský názor, že Ježíš a jeho apoštolové *zůstali* Židy dodržujícími Tóru, je třeba důkladně přehodnotit! Souvisí to s dalším rozšířeným omylem, že skutečným důvodem, proč židovské úřady chtěly Ježíše zabít, bylo to, že porušil jejich "společenské normy" nebo "tradice", a ne to, že Ježíš skutečně někdy porušil Mojžíšův zákon. Koneckonců, ptají se lidé, Ježíš přece nebyl "porušovatelem zákona", tedy hříšníkem!

Ježíš *ovšem* nebyl hříšník ani porušovatel zákona, protože nebyl pod Mojžíšovým zákonem. Byl zaslíbeným Mesiášem, **bezhříšným** Božím Beránkem, a tudíž **novým** Božím **zákonodárcem**. Proto NZ nazývá Ježíše, syna Davidova, *větším* než Mojžíš! Vždyť byl podle listu Hebreům 3.3 "shledán hodným větší cti než Mojžíš".

Je tedy správné, že Ježíš má autoritu opravovat židovské zřízení za to, že ignoruje "Boží přikázání" svými tradicemi, které si samo zavedlo. Tyto "tradice" však samy o sobě sahají k praktikám, které se dodržují v souladu s Tórou.

Například kontextuální čtení 7. kapitoly Markova evangelia ukazuje, že Ježíš výslovně zpochybňuje židovské zákony o jídle z knihy Levitikus! V Markovi 7:15 Ježíš říká: "Pokrm, který vkládáš do svých úst, tě **nečiní** nečistým." A Marek později Ježíšova slova pochopil: "Ježíš tím chtěl říci, že **všechny pokrmy jsou čisté**" (Mk 7:19).

Naše dědictví

"Co je to dědictví? Jaké jsou předměty slovesa 'dědit', *kleronomeo*?...Jsou následující:

Boží království nebo království, Mt 25,34; 1 Kor 1,13. 6,9 a násl.; 15,50; Gal 5,21; Ef 5,5; Jk 2,5 (srov. Mt 6,9 a násl.; 15,50; Gal 5,21; Ef 5,5; Jk 2,5). 21,43, kde je dědictví ztotožněno s královstvím).

země, Matouš 5:5

věčný život [život budoucího věku] Marek 10,17 = Lk 18,18; Mt 19,29; Lk 10,25; Tit. 3:7

spása, Heb. 1:14

požehnání, 1 Pet 3,9; Heb 12,17.

neporušitelnost, 1 Kor 15,50

slib(y), Heb 6,12.17; 11,9.

milost života, 1 Pt 3,7

sláva, Řím 8,17 a násl.

místo (tj. Kanaán), Heb 11,8.

svět, Řím 4,13

spravedlnost, která je podle víry, Heb. 11:7...

tyto věci, Zj 21,7

"Boží království" nebo "království" je tedy nejcharakterističtějším popisem dědictví... Pro křesťany je dědictví budoucí... Dědictví je předmětem naděje... Křesťané jsou předpokládánými dědici... Jejich vstup do dědictví teprve přijde." Alan Richardson, editor, *A Theological Word Book of the Bible*, s. 113

Další mylnou představou je, že když Ježíš v sabatu konal "dobré skutky", porušoval pouze "tradice vytvořené lidmi", nikoliv skutečný sabatní zákon! Ve 12. kapitole Matoušova evangelia však Ježíš nepopírá, že jeho vlastní apoštolové porušují sabatu, "a **přesto jsou nevinní**!" Ježíš jejich jednání ospravedlňuje tím, že je přirovnává k chrámovým kněžím a samotnému králi Davidovi. Nikdo z dvanácti však nebyl levita ani Davidův potomek!

To poukazuje na hlubší význam, který později najdeme ve spisech Pavla, Petra a Jana. V Kristu Bůh stvořil nový

"svatý národ" králů a kněží, protože "už není Žid ani pohan" (Ga 3:28; 1 Pet 2:5-10; Zj 10).

Uzdravení, k nimž dochází v sabatu, by nám navíc měla připomínat skutečnost, že Ježíš se stal "pánem sabatu", tj. je jejím vlastníkem, je větší než ona a podle definice ji může dodržovat nebo ne! Například u Jana 5, podobně jako u Matouše 12, Ježíš *opět* nepopírá, že by *sám* sabat porušoval. Místo toho zdvojuje svá slova slovy: "Můj Otec pracuje až dosud a **já pracuji**" (Jan 5:17). Říká to v sobotní den!

Židé později říkají: "Tento člověk není od Boha, protože **nezachovává sabat**" (Jan 9:16). V tomto druhém bodě **měli pravdu, že Ježíš sabat nezachovává podle litery!** Nakonec si uvědomili, že žádný Ježíšův následovník nemůže být *zároveň* Mojžíšovým následovníkem (Jan 9:28).

Existuje mnoho dalších Mojžíšových zákonů, které Ježíš buď přímo, nebo nepřímo porušuje, včetně:

Zrušení rozvodového listu v Matoušově evangeliu 19;

zrušení *všech forem* násilí, které Tóra nařizuje, shrnuté v *bezvýhradním* přikázání "lásky k nepříteli" v Matoušově evangeliu 5.

Skutečným důvodem, proč někteří Židé chtěli Ježíše zabít, byl tedy jeho postoj proti některým příkazům Tóry, ne jen proti společenským nebo tradičním židovským normám.

Vytrvat ve víře

Terry Robinson, Arkansas

Učení "jednou spasen, navždy spasen", známé v kalvinismu jako "vytrvání (nebo zachování) svatých" - "P" v Kalvínově TULIP - "tvrdí, že jelikož Bůh je svrchovaný a jeho vůle nemůže být zmařena lidmi ani ničím jiným, ti, které Bůh povolal do společenství se sebou samým, setrvají ve víře až do konce. Ti, kteří zjevně odpadnou, buď **nikdy neměli pravou víru na začátku**, nebo pokud jsou spaseni, ale v současné době nechodí v Duchu, budou božsky potrestáni a budou činit pokání" (Wikipedie).

Je tedy pravda, jak říká pastor Robert Morris, že "nemůžete to pokazit natolik, aby vás Bůh nemiloval"?

Copak Otec "nemiloval svět"? Ale zahynou někteří, které miloval? Ano. Bůh tedy natahuje ruku se svou láskou, ale někteří se vzpouzejí a pokračují ve svých hříších.

Co se stane se vzpurnými, kteří zůstanou bez pokání? Stačí si pozorně přečíst 2. Petrův list 2:20 až 3:9, abychom odpověď rozpoznali. "Jestliže poté, co poznáním Pána a Spasitele Ježíše Krista unikli poskvrnám světa, se do nich znovu zapletou a přemohou je, jejich poslední stav se pro ně stal horším než jejich první..." (2 Pet 2:20).

Bible nikde neučí, že by takoví lidé měli nadále dobré postavení před Otcem. Ne, to Bible neříká. Místo toho říká, že jejich poslední stav je pro ně horší než jejich první.

Vezměme si Jan 3:16: "Takto Bůh miloval obyvatele světa: Obětoval svého jedinečného Syna, aby žádný člověk, který se mu ve víře odevzdá a aktivně mu zůstane věrný, nebyl zničen. Tito lidé budou mít život v budoucím věku." Toto je můj osobní zesílený překlad verše. Slovo běžně překládané jako "věří" zjevně znamená, že člověk musí být *i nadále* věrný, podobně jako věrný manželský partner, aby měl nakonec život v nadcházejícím věku - věku následujícím po vzkříšení věrných.

Dovolte mi ještě jednu podpůrnou myšlenku pro nutnost vytrvalosti ve víře, abychom byli spaseni. Uvedu ji ve formě otázky: Kdyby se marnotratný syn nikdy nevrátil k otci, jak by mohl Otec uvítat jeho návrat domů?

Pozor na Jana Kalvína!

Kalvín napsal své definitivní dílo o nauce *Institutes*, když mu bylo pouhých 27 let. Kalvínovy komentáře prozrazují jeho odpor a antagonismus vůči křesťanskému evangeliu o Království! Všimněte si jeho nezdravého přístupu k závěrečné otázce učedníků ve **Skutcích 1:6**. Místo toho, aby Ježíšovi tleskal a schvaloval otázku vyškolených studentů: "Je to čas, kdy obnovíš Království Izraele?". Kalvín napsal, že "v této otázce je tolik chyb jako slov". V otázce je 11 řeckých slov! Ježíš tuto otázku v žádném případě neodmítl. Byla to správná otázka každého, kdo se těší na Království. Doba jeho příchodu tehdy nebyla známa. Kalvín ukazuje své vlastní nepochopení parousie a Království, a tedy i evangelia.

V **1. Timoteovi 2:4-5** Pavel prohlásil základní pravdu, že Bůh "chce, aby všichni lidé byli spaseni". To je v přímém rozporu s Kalvínovou *děsivou představou* "dvojitě předurčení", podle níž Bůh aktivně rozhodl ještě před narozením, že určité lidské bytosti budou věčně hořet, a ony s tím nemohou nic dělat! (z "U" TULIP – Bezpodmínečné

vyvolení.) Kalvín napsal: "**Všichni nejsou stvoření za stejných podmínek**, ale někteří jsou předurčení k věčnému životu, jiní k věčnému zatracení."¹

Klasické citáty

"Lze říci, že Ježíšovo učení o Božím království představuje celé jeho učení. Je to hlavní, určující téma celé jeho rozpravy. Jeho etika byla etikou Království; jeho teologie byla teologií Království; jeho učení týkající se jeho samého nelze chápat odděleně od výkladu Božího království. A lze říci, že ke Království mělo vztah nejen veškeré jeho učení, ale také jeho jednání, vše, co dělal. Ode dne jeho křtu ... se všechny události jeho života až do poslední, vrcholné události, ukřižování, vztahovaly k příchodu Království. Od křtu byl celý jeho život zasvěcen poslání ohlašovat jeho příchod a vyzývat lidi, aby se připravili na vstup do něj za podmínek, které z Boží autority ohlásil". (F.C. Grant, "The Gospel of the Kingdom," *Biblical World*, 1917, s. 129).

V křesťanské teologii existuje "jen jeden skutečný problém... problém budoucnosti". (Jurgen Moltmann, *Theology of Hope*, 1993, s. 16).

"Mnohé z největších [Ježíšových] výroků leží v koutě jako výbušné náboje, z nichž byly odstraněny náložky. Z jeho výroků bylo třeba vyjmout nemalou část živelné náboženské síly, aby se nedostaly do rozporu s naším systémem náboženského přijímání světa. Udělali jsme z Ježíšova jazyka jinou řeč, než jakou ve skutečnosti mluvil." (Albert Schweitzer, *The Quest of the Historical Jesus*, 1910, s. 398).

John Wesley "poznal o názoru mnohých, že duše po smrti okamžitě odchází do slávy a přítomnosti Krista, že 'tento názor nemá oporu v Písmu'". (Daniel Taylor, *The Reign of Christ on Earth*, 1893, p. 248)

Místo aby se podřídil 1 Timoteovi 2:4, Kalvín Pavlova slova překroutil. Bůh si přeje, aby byli spaseni "všichni lidé", ale Kalvín řekl, že to znamená "všechny druhy lidí"! Kalvínovo zmasakrování textu vyvolalo oprávněně kritická slova

Henryho Alforda: "Kalvín velmi nedůstojně zamíchal rozhodujícím svědectvím, které tato pasáž přináší, o všeobecném vykoupení j. každý má šanci být spasen]." Faktem zůstává, že někteří se rozhodnou nebýt spaseni. Kalvínův "strašlivý dekret" (*decretum horribile*, jak sám přiznal), že Bůh předem určil, že některé lidské bytosti budou trpět "věčným zatracením", ukazuje tvrdost jeho srdce.

O Kalvínově tvrdosti srdce svědčí i to, že se podílel na vraždě mnoha lidí, včetně unitáře Michaela Serveta, o němž Kalvín řekl: "Přijde-li sem [do Ženevy], pokud má moje autorita nějakou cenu, **nikdy mu nedovolím odejít živému**."² Později o Servetovi napsal: "Potomstvo mi dluží vděčnost za to, že jsem církev očistil od tak zhoubného netvora."³

Bůh vyzývá lidi, aby si vybrali: "Postavil jsem před vás život i smrt, požehnání i prokletí. Proto **si zvol život**" (Dt 30:19). To by bylo vlastně nemožné, kdyby lidské bytosti neměly moc volit!

Komentáře

- Moc děkuji za *The Doctrine of the Trinity: Christianity's Self-Inflicted Wound*. Jsem u sedmé kapitoly. Myslím, že by to mohla být vstupní kniha na toto téma pro laiky. Ze všech svazků, které jsem zatím přečetl, je nejjasnější, nejstručnější a nejlépe uspořádaná. Nechápu, jak by po jejím přečtení nemohla být každému obyčejnému člověku s otevřenou myslí sympatická." - *Oklahoma*

- "Děkujeme za online teologickou konferenci! Letošní konference byla dobře zorganizovaná a dobře prezentovaná. Počítačová podpora byla dobře provedena. Podle mého názoru je to další nejlepší věc k dobře navštěvované konferenci, jakou jsme měli v minulosti." - *Florida*

- Moje víra v Ježíše Krista díky vašemu učení nesmírně vzrostla. Vědomí, že Ježíš byl člověk jako já a že splnil to, co po něm Bůh skrze svatého ducha žádal, je pro mě velkou motivací, abych zůstal svatý. Ukazuje, že je možné žít svatým životem ve zlém světě." - *e-mail*

- "Líbí se mi, co učíte, a seznámili jste mě s biblickým unitářským učením. Nikdy předtím jsem tento názor neslyšel. Je mi 63 let a asi čtyřicet let jsem věřil učení o Trojici. Ale po opětovném studiu Bible vidím, že to bylo fa-

¹ *Institutes of Christian Religion*, Vol. 3, ch. 3.

² Dopis Williamu Farelovi, February 13, 1546

³ Dopis Baudouinovi, 1562.

lešné učení. Moc se mi líbila kniha *Our Fathers Who Aren't in Heaven* a také vaše další knihy." - e-mail

- "Děkuji, že mi stále posíláte časopis Focus on the Kingdom. Je mi už 86 let a stále se učím." – Anglie

- "Pravdu o Trojici poznávám už více než deset let. Z tohoto důvodu je pro mě těžké chodit do církve - od jedné církve k druhé učí Ježíše jinak. Kilometr od jedné církve se o Trojici učí jinak než v jiné církvi vzdálené dva kilometry. Církev jako celek opravdu neví, jak Trojici vysvětlit, i když některé církve věří, že to umí. Jeden kazatel mě pozval, abych si poslechl jeho kázání o Trojici. Řekl jsem, že přijdu pod jednou podmínkou: pokud mu budu moci klást otázky, až skončí. Dovolil mi položit otázku, když skončil. Sebral jsem

odvahu a pak se ho zeptal, proč má Ježíš Boha. Svraštil čelo a trvalo mu několik vteřin, než odpověděl. Odpověděl: "No, Ježíš má Boha a Ježíš nemá Boha." Věřím, že lidé, kteří se toho večera zúčastnili, byli ohromeni jen trochu!" - e-mail

- "Moc vám děkuji za vaše internetové vysílání. Poslouchám je každý den přes YouTube nebo podcast. Dozvěděl jsem se toho tolik a pocházím z reformovaného prostředí, dlouho jsem hledal pravdu. Jsem šťastný, že jsem ji našel. Děkuji vám, že mi pomáháte lépe porozumět Bibli a dáváte mi možnost studovat Bibli, po čemž toužím. Snažím se naučit své 4 malé děti tomu, čemu jsem uvěřil. Děkuji vám z celého srdce." – Iowa

The God of Jesus in Light of Christian Dogma

od Kegana Chandlera

je nyní opět skladem!

Objednávejte na [Amazon.com](https://www.amazon.com)